

ASPECTE CULTURALE ÎN LUCRU CU MIGRANȚII ȘI EVOLUȚIA SISTEMULUI DE PROTECȚIE A REFUGIAȚILOR

Curricula de pregătire – Clinica Juridică

Proiect derulat de :

Terre des hommes
Sprijin copiilor.

SERVICIUL DE ASISTENȚĂ PENTRU REFUGIAȚI
ROMÂNIA

Material realizat de: Georgiana Dănciulescu, Irene Teodor, Florina Drăgulin, cu sprijinul Cristiana Bulgariu.

Coordonator: Ana Vlădescu, Coordonator proiect

0DWULDOUHDOLDVGDGUSURLHFVW3520,6(3URWFLDOLBULORU6ULQIHVRL
3HURDLPLRUPDLLGHSUHSURLHFDFHDLKSRKURURSURPLM
SURWFLDPLRULORUWDLQLR

3URLHFVWCHUDDGH)DLD7HUUHGHKRPPH5RPKQVSDUHWULDFW6
5RPKQDFXULMLQILQELDU\$WHLW)55RPKQDSURJUDPILQQGH
,ODQD/LHFKHWLQIRUMJLDSULQDLOH6((RQDFHW
PDWULDOHSHUHLQRGGFHDUSRLLDRILFLDODUDLORU6((L
1RUMJLHGSURDLPLRUPDLLDFHDLZHDJUDUJ

/RUPvPSUHSUR(MRSMUGHFRPSHWLQY

Cuprins

Aspecte culturale în lucrul cu migrații	3
Stats and Fact – contextul migrației forțate în România	3
Informații din țara de origine (ITO) – relevanța și utilitatea în procedura de azil	4
Aspecte culturale în lucrul cu migrații. Exercițiu de imaginație	5
Diferențe și asemănări culturale – Siria	8
Diferențe și asemănări culturale – România	9
Evoluția sistemului de protecție a refugiaților	10

Aspecte culturale în lucrul cu migrații

1. Stats and Fact – contextul migrației forțate în România
2. Informații din țara de origine (ITO) – relevanța și utilitatea în procedura de azil
3. Aspecte culturale în lucrul cu migrații
 - 3.1 Prejudecăți culturale
 - 3.2 “Cultural Humility”
 - 3.3 Identitate Culturală vs Drepturile Omului
4. Diferențe și asemănări culturale – Siria
5. Diferențe și asemănări culturale – România

Stats and Fact – contextul migrației forțate în România

Număr cereri de azil înregistrate 2017-2021:

2017: **4820** cereri de azil

Irak – 2742, Siria – 945, Afganistan – 257, Pakistan – 247, Iran – 207, etc.

2018: **2138** cereri de azil

Irak – 1084, Siria – 365, Iran – 159, Bangladesh – 81, Turcia – 69, etc.

Afganistan – 50

2019: **2587** cereri de azil

Irak - 686, Siria - 460, Afganistan - 200, Algeria - 130 , Iran - 127, etc.

2020: **6158** cereri de azil

Afganistan - 2384, Siria - 1459, Irak - 415, Turcia - 366, Maroc - 232, etc.

2021: **9591** cereri de azil

Afganistan - 3175, Siria - 908, Bangladesh – 534, etc.

Applications and granting of protection status at first instance: 2022

	Applicants in year	Pending at end of year	Refugee status	Subsidiary protection	Rejection	Refugee rate	Sub. Prot. rate	Rejection rate
Total	12,368	1,288	467	546	2,934	11.83%	13.83%	74.33%

Breakdown by countries of origin of the total numbers

	Applicants in year	Pending at end of year	Refugee status	Subsidiary protection	Rejection	Refugee rate	Sub. Prot. rate	Rejection rate
Ukraine	4,368	734	1	148	7	0.64%	94.87%	4.49%
India	1,489	179	3	0	878	0.34%	0%	99.66%
Bangladesh	1364	72	0	0	683	0%	0%	100%
Syria	1313	122	146	270	114	27.55%	50.94%	21.51%
Pakistan	803	71	6	2	386	1.52%	0.51%	97.97%
Afghanistan	549	45	58	27	159	23.77%	11.07%	65.16%
Türkiye	511	59	19	0	78	19.59%	0%	80.41%
Somalia	267	48	168	38	65	61.99%	14.02%	23.99%
Nepal	210	9	0	0	62	0%	0%	100%
Sri Lanka	201	20	1	0	56	1.75%	0%	98.25%

Source: IGI-DAI. "Rejection" only covers negative decisions on the merit of the application. It does not cover inadmissibility decisions.

Informații din țara de origine (ITO) – relevanța și utilitatea în procedura de azil

Informațiile din țara de origine sunt în principal acele informații nepărtinitoare, obținute din surse publice, consultate și utilizate în cadrul procedurilor de azil cu rolul de a ajuta factorii decizionali, consilierii și alte părți implicate în procese separate de evaluare a circumstanțelor particulare, de stabilire a credibilității solicitanților de protecție internațională sau de evidențiere a riscului de a fi supus la rele tratamente, în raport cu **situația obiectivă determinată de nivelul de securitate și de respectare a drepturilor omului, particularitățile socio-culturale, etnice, politice, religioase și geografice din țara de origine, de reședință sau de tranzit.**

ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN - COUNTRY OF ORIGIN INFORMATION R... 12 / 25 | - 100% + | [] []

2. Current Political Context

Schoolgirls Removing their Headscarves in Support of the Protests
Source: Iran International, 27 December 2022

Starting with 16 September 2022, Iran has been engulfed with massive social unrest over the death in custody of Mahsa Amini, a 22-year-old woman who has been detained by the morality police⁸ on 13 September 2022 for allegedly wearing her hijab 'improperly'. The morality police

Sursa: Raport ITO JRS Romania: The Situation of Human Rights related to the Protests Following the Death in Custody of JINA MAHSA AMINI, on 16 September 2022 "Women Life Freedom"

Aspecte culturale în lucrul cu migrații. Exercițiu de imaginație

Ce competențe credeți că trebuie să aibă un profesionist care lucrează și interacționează cu persoane care provin din culturi diferite de cea proprie?

Ce elemente definesc propria cultură? Ce vă evocă cuvântul “acasă”?

Ce prejudecăți/bias-uri/părerii preconceptuate aveți despre o persoană provenind dintr-o cultură diferită?

Ce elemente credeți că au în comun toate persoanele care sunt forțate să își părăsească țara de origine, indiferent de cultura din care provin?

Prejudecăți personale deconstruite de-a lungul experienței cu migrații:

1. Femeile care își acoperă capul cu vâl sunt mai submisive și supuse bărbatului sau familiei.
2. Familiile musulmane fac mulți copii din cauza imperativului religios
3. Persoanele religioase sunt inferioare intelectual.

CULTURAL STEREOTYPES

Cultural stereotypes are oversimplified assumptions people make about an entire cultural group..

DEFINITION	EXAMPLES
<p>Cultural stereotypes are based on a limited number of observed characteristics and often result in oversimplification and misrepresentation. While stereotypes can be based on some degree of truth, they are often exaggerated or distorted. Furthermore, they can be damaging because they can lead to prejudice and discrimination.</p>	<ul style="list-style-type: none">• Canadians are polite• Australians are laid-back• Germans are industrious• The British are stoic• Italians are passionate• The French are arrogant• Protestants are hard-working• Japanese are tidy <p>*Note that stereotypes are inaccurate and not necessarily representative of reality.</p>

HELPFULPROFESSOR.COM

CULTURAL HUMILITY

Cultural humility is a “self-first” approach to sociocultural differences; it involves learning about one’s own biases and thereby becoming more accepting of others.

OVERVIEW

Cultural humility is a practice of self-reflection combined with an openness to understanding other cultures. It also involves acknowledging the power imbalances that exist in society.

The concept of cultural humility was first developed in physical healthcare. It was later adapted to various fields, such as social work, occupational therapy, and education.

EXAMPLE

An example is a healthcare worker learning about their own powers, privileges, and prejudices. The professional will acknowledge that clients (not service providers) are the authority when it comes to lived experiences. So, they will listen in an attempt to try to understand their worldviews and support the client’s decision-making (Moncho, 2013).

HELPFULPROFESSOR.COM

Atribute cheie

- Deschidere
- Reflectare și conștientizare a propriilor prejudecăți
- Învățarea continuă
- Compasiunea
- Orientarea către “celălalt”
- Conștientizarea raporturilor inegale de putere

Există multe tradiții și obiceiuri care dăunează demnității umane și sunt împotriva drepturilor omului. Cum ar trebui să ne raportăm la ele, păstrând o perspectivă interculturală și fără a presupune superioritatea morală a propriei culturi?

EXEMPLE CONTROVERSATE:

MUTILAREA GENITALĂ

CĂSĂTORIILE TIMPURII

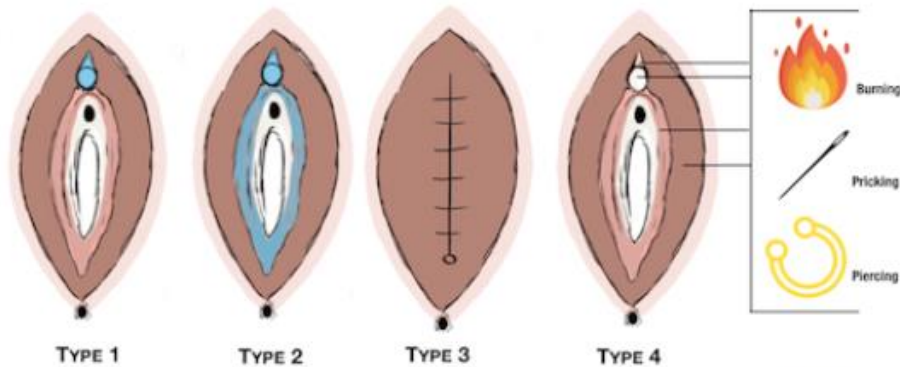
CERTIFICATELE DE VIRGINITATE

CIRCUMCIZIA

CRIMA DE ONOARE

Types of FGM

■ Parts removed + Stiches

Believe in
children
Barnard's

Funded by
Department
for Education

Local
Government
Association

NATIONAL
FGM
CENTRE
Developing excellence
in response to FGM and
other harmful practices

Asociațiile din domeniul drepturilor omului și agențiile ONU susțin eforturile eliminării practicilor și obiceiurilor culturale care dăunează demnității umane și drepturilor omului.

Ele afirmă că libertatea religioasă și dreptul la cultură nu pot limita alte drepturi ale omului precum:

- Dreptul la viață
- Dreptul la sănătate
- Dreptul la egalitate
- Dreptul la non-discriminare

Diferențe și asemănări culturale – Siria

1. IERARHIA

- societatea siriană e foarte ierarhică; vârsta, profesia și genul fiind indicatorii apartenenței la o clasă socială ierarhică superioară
- nu este indicat să contrazici o persoană vârstnică sau un barbat
- bărbații au cea mai mare autoritate și întrețin financiar familia

2. SOCIETATE COLECTIVISTĂ, BAZATĂ PE RELAȚII FAMILIALE

- familia și loialitatea către familie și comunitate reprezintă aspecte foarte importante în cultura siriană
- familia înseamnă familia extinsă, incluzând bunici, unchi, verișori etc. Adesea, familiile locuiesc împreună și depind financiar de alți membri ai familiei
- presupune lipsa unei vieți private, întrucât toate informațiile sunt transmise familiei și comunității

3. ONOAREA

- oamenii respectă în general normele conservatoare, nedorind să le confrunte sau să le schimbe pentru că le e teamă să nu se facă de rușine
- mândria și statusul social îi face pe sirieni să fie foarte caritabili și ospitalieri cu ceilalți oameni
- pentru a conserva un anumit statut social, sirienii vorbesc rareori despre problemele pe care le întâmpină în viața privată

4. STIL DE COMUNICARE

- sirienii comunică într-un stil indirect, "întortocheat", pentru a evita orice jignire sau ofensă interlocutorului
- aceștia nu vor răspunde niciodată "NU" din cauza politeții lor. Ei vor spune în schimb: "vedem", "da", "mai discutăm" ceea ce înseamnă de fapt "nu".

5. SPAȚIU PERSONAL

- sirienii se simt confortabil să stea foarte aproape de interlocutor, dacă acesta este de același sex. Dacă interlocutorul este de sex diferit, mențin un spațiu mai mare și un contact visual scurt urmat de schimbarea privirii în jos

6. ÎNJURĂTURI

- bărbații nu înjură de față cu femeile
- înjurăturile și insultele personale sunt folosite adesea pentru a detensiona atmosfera

Diferențe și asemănări culturale – România

1. IERARHIA

- societatea românească e foarte ierarhică; vârsta și profesia fiind indicatorii apartenenței la o clasă socială ierarhică superioară
- nu este indicat să te adresezi unei persoane mai în vârstă decât tine fără a folosi prenumele de politețe

2. FAMILIA

- familia reprezintă un nucleu important în societatea românească
- mâncarea unește adesea familia și este un prilej de întâlnire și sărbătoare
- tinerii părăsesc familia extinsă și locuiesc separat odată cu studiile universitare

3. ONOAREA

- rușinea și vinovăția reprezintă factori importanți care împiedică indivizii să se comporte într-un mod care ar putea atrage critici
- cu toate acestea, tinerii sau persoanele care locuiesc în mediul urban nu țin cont de normele conservatoare

4. STIL DE COMUNICARE

- românii au un stil direct de comunicare și se simt confortabil cu a fi onești
- românii par adesea prea brutali sau agresivi în comunicare
- sunt expresivi în stilul de comunicare, folosind adesea mâinile și corpul pentru a se exprima

3. INJURĂTURI

- înjurăturile sunt deseori folosite colocvial și neagresiv în comunicarea orală
- înjurăturile de mamă sunt folosite cel mai adesea, cuvântul “mamă” pierzându-și semnificația ofensatoare în acest context
- bărbații și femeile înjură în aceeași măsură
- înjurăturile și blestemele nu sunt utilizate într-o conversație formală, sau cu un străin

Evoluția sistemului de protecție a refugiaților

Refugiat = "Someone who is unable or unwilling to return to their country of origin owing to a well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group, or political opinion." (O persoană care nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara de origine din cauza unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată din motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică.)

Refugiat = „Persoana care în urma unor temeri justificate de a fi persecutată din cauza rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și găsimu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă."

Primul Război Mondial

Criza refugiaților din timpul și de după Primul Război Mondial a pus bazele dezvoltării ulterioare a mecanismelor internaționale de protecție a refugiaților. Lecțiile învățate din această perioadă au influențat înființarea Organizației Națiunilor Unite și adoptarea Convenției privind refugiații din 1951, care a oferit un cadru mai cuprinzător pentru protecția refugiaților la nivel mondial.

Primul Război Mondial a fost martorul unor mișcări de populație pe scară largă, ca urmare a conflictelor militare și a prăbușirii imperiilor. Civiii care locuiau în zonele afectate de război, în special în Europa de Est și în Balcani, au fost nevoiți să fugă din cauza violenței, a persecuțiilor și a distrugerii locuințelor și comunităților lor.

În anumite regiuni, guvernele și autoritățile au organizat transferuri de populație pe baza apartenenței etnice sau naționale, cu scopul de a crea teritorii mai omogene. Aceste transferuri au dus adesea la strămutarea forțată a comunităților minoritare și au creat populații de refugiați.

Redesenarea granițelor naționale și înființarea de noi state în urma războiului au contribuit la deplasarea în continuare a populației. Prăbușirea imperiilor, cum ar fi Imperiul Austro-Ungar și Imperiul Otoman, a dus la crearea de noi state naționale și la strămutarea grupurilor minoritare.

Liga Națiunilor

Liga Națiunilor, înființată în 1920 ca organizație internațională cu scopul de a promova pacea și de a soluționa conflictele, a abordat problema refugiaților în timpul existenței sale. Cu toate acestea, eforturile sale au fost în cele din urmă insuficiente, ceea ce a dus la eșecul său în ceea ce privește protejarea eficientă a refugiaților.

Liga Națiunilor a recunoscut situația dificilă a refugiaților în urma Primului Război Mondial și a încercat să stabilească un sistem pentru a le proteja drepturile și a le oferi asistență. Înaltul Comisariat pentru Refugiați a fost creat în 1921 pentru a aborda problemele refugiaților, concentrându-se în principal pe eforturile de repatriere și reinstalare. Liga a stabilit, de asemenea, convenții și tratate pentru a-i proteja pe refugiați și a stabilit liniile directoare pentru tratamentul acestora.

De ce a fost un eșec ?

Limitarea numărului de membri și a resurselor: Liga Națiunilor a avut dificultăți în a obține un număr universal de membri și nu a beneficiat de participarea marilor puteri, cum ar fi Statele Unite și Uniunea Sovietică. În consecință, a avut o influență politică limitată și nu a dispus de resursele necesare pentru a pune în aplicare măsuri cuprinzătoare de protecție a refugiaților.

Interesele naționale și preocupările legate de suveranitate: Statele membre au acordat adesea prioritate propriilor interese naționale în detrimentul acțiunii colective, ceea ce a îngreunat obținerea unui consens asupra politicilor privind refugiații. Principiul suveranității statelor a împiedicat adesea capacitatea Ligii de a interveni în conflicte interne sau de a impune protecția refugiaților.

Ineficiența în rezolvarea conflictelor: Scopul principal al Ligii a fost de a preveni conflictele, însă aceasta s-a confruntat cu dificultăți în rezolvarea eficientă a conflictelor în curs de desfășurare care au dus la strămutarea oamenilor și la crearea de populații de refugiați. Autoritatea sa limitată și lipsa mecanismelor de punere în aplicare au împiedicat-o să abordeze în mod eficient cauzele profunde ale crizelor de refugiați.

Liga s-a străduit să promoveze cooperarea între statele membre, în special în perioadele de tensiune politică și de dificultăți economice. Dezacordurile și lipsa de coordonare între statele membre au subminat capacitatea Ligii de a oferi răspunsuri unitare și eficiente la crizele de refugiați.

Ruptură în fața celui de-al Doilea Război Mondial: Izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial în 1939 a subminat și mai mult eforturile Ligii de a proteja refugiații. Pe măsură ce războiul s-a intensificat, Liga și-a pierdut din eficiență și, în cele din urmă, s-a desființat, făcând loc înființării Organizației Națiunilor Unite în 1945.

În concluzie, Liga Națiunilor a făcut unele încercări de a aborda problema refugiaților, dar numărul limitat de membri, lipsa de resurse, conflictele de interese naționale și mecanismele ineficiente de soluționare a conflictelor au dus la eșecul de a proteja refugiații în mod adecvat. Lecțiile învățate din neajunsurile sale au contribuit la crearea

Organizației Națiunilor Unite și la dezvoltarea ulterioară a mecanismelor internaționale de protecție a refugiaților.

În timpul existenței sale, Liga Națiunilor a înregistrat mai multe realizări în domeniul refugiaților și a stabilit instrumente juridice importante pentru a asigura protecția acestora. Iată câteva dintre principalele realizări și instrumente juridice ale Societății Națiunilor în legătură cu refugiații:

- **Înaltul Comisariat pentru Refugiați:** În 1921, Liga Națiunilor a creat Înaltul Comisariat pentru Refugiați pentru a aborda problemele refugiaților. Comisia s-a concentrat pe eforturile de repatriere și reinstalare, oferind asistență persoanelor strămutate și facilitând întoarcerea acestora în țările de origine.
- Una dintre realizările notabile ale Ligii a fost introducerea pașaportului Nansen în 1922. Acest document, numit după numele primului Înalt Comisar pentru refugiați al Ligii, Fridtjof Nansen, avea ca scop facilitarea circulației refugiaților apatrizi, oferindu-le un document de identitate și de călătorie universal recunoscut.
- Această convenție, adoptată în 1933, a avut ca scop să ofere un cadru juridic pentru protecția refugiaților. Aceasta a definit drepturile și obligațiile atât ale refugiaților, cât și ale statelor care îi găzduiesc, punând accentul pe nediscriminare și pe principiul nereturnării, care interzice returnarea refugiaților pe un teritoriu unde viața sau libertatea lor ar fi în pericol.

Al Doilea Război Mondial

Deplasarea în timpul războiului: Al Doilea Război Mondial a dus la mișcări masive de populație ca o consecință directă a conflictelor militare, a persecuțiilor și a Holocaustului. Milioane de oameni, inclusiv evrei, dizidenți politici și civili, au fost smulși cu forța din casele lor din cauza violenței și a politicilor Germaniei naziste și ale altor națiuni beligerante.

Holocaustul și „deplasarea” evreilor

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, refugiații evrei s-au confruntat cu provocări imense în timp ce căutau azil și scăpau de persecuția nazistă. Din nefericire, răspunsul multor țări la situația dificilă a refugiaților evrei a fost marcat de reticență, de politici de imigrare restrictive și de indiferență.

Politici restrictive în materie de imigrație: Mai multe țări, inclusiv Statele Unite, au pus în aplicare politici stricte de imigrare care au limitat drastic intrarea refugiaților evrei. Cotele, obstacolele birocratice și procesele greoaie de depunere a cererilor au făcut extrem de dificilă găsirea refugiului și a siguranței pentru evrei.

Conferința de la Evian și rezultatele limitate: Conferința de la Evian, care a avut loc în 1938, a fost convocată pentru a aborda criza refugiaților, inclusiv a refugiaților evrei. Cu toate acestea, conferința nu a reușit să producă rezultate semnificative, deoarece

națiunile participante nu au fost dispuse să își mărească în mod semnificativ cotele sau să revizuiască politicile de imigrare pentru a găzdui refugiații evrei.

Kindertransportul și eforturile individuale: Deși răspunsul țărilor în ansamblu a fost dezamăgitor, au existat eforturi și inițiative individuale care au făcut diferența. Kindertransportul, de exemplu, a organizat salvarea și transportul a mii de copii evrei în Regatul Unit, oferindu-le siguranță și o șansă de supraviețuire. De asemenea, unele persoane și-au riscat viața pentru a ascunde și proteja refugiații evrei, dând dovadă de o compasiune și un curaj extraordinare.

CONVENȚIA DE LA GENEVA 1951

Convenția de la Geneva din 1951 privind refugiații a apărut ca răspuns la criza refugiaților care a urmat celui de-al Doilea Război Mondial și a avut ca scop stabilirea unui cadru juridic internațional pentru protecția și asistența refugiaților.

Criza refugiaților de după cel de-al doilea război mondial: Sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial a lăsat milioane de oameni strămutați și care au avut nevoie de protecție internațională. Situația dificilă a refugiaților, inclusiv a supraviețuitorilor Holocaustului, a determinat recunoașterea la nivel mondial a necesității unei abordări cuprinzătoare pentru a răspunde drepturilor și nevoilor acestora.

Implicarea Organizației Națiunilor Unite: Organizația Națiunilor Unite a jucat un rol crucial în abordarea crizei refugiaților. Adunarea Generală a ONU a încredințat noului înființat UNHCR (Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați) responsabilitatea de a proteja și de a asista refugiații și de a găsi soluții durabile pentru deplasarea acestora.

Adoptarea Convenției de la Geneva: Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților a fost adoptată la 28 iulie 1951 în cadrul unei conferințe a Organizației Națiunilor Unite la Geneva, Elveția. Convenția a stabilit drepturile și obligațiile atât ale refugiaților, cât și ale statelor, punând accentul pe nediscriminare, pe nereturnare (principiul nereturnării forțate a refugiaților într-un loc în care aceștia ar putea fi persecutați) și pe dreptul de a solicita azil.

Dispoziții-cheie: Convenția a definit cine se califică drept refugiat, a subliniat drepturile acestora (cum ar fi dreptul la muncă, la educație și accesul la asistență publică) și a stabilit standarde pentru tratamentul acestora. De asemenea, a stabilit principiul nediscriminării, împiedicând discriminarea bazată pe rasă, religie, naționalitate sau opinie politică.

Protocoale ulterioare și extindere: În 1967, a fost adoptat un protocol pentru a elimina limitările temporale și geografice ale convenției inițiale, extinzând aplicabilitatea acesteia la toți refugiații din întreaga lume. Protocoale adiționale și acorduri regionale au extins și consolidat și mai mult principiile și protecțiile convenției.

Convenția de la Geneva din 1951 pentru refugiați, împreună cu protocoalele și acordurile regionale ulterioare, rămâne piatra de temelie a protecției internaționale a refugiaților. Aceasta a stabilit standardele pentru tratamentul și drepturile refugiaților, a ghidat dezvoltarea legislației naționale și a încurajat cooperarea internațională pentru a răspunde nevoilor refugiaților la nivel mondial.

CEAS (SECA)

Sistemul European Comun de Azil (SECA) este un cadru legislativ și de reglementare menit să armonizeze politicile de azil în toate statele membre ale Uniunii Europene (UE). Acesta stabilește standarde și proceduri comune pentru tratamentul solicitanților de azil, cu scopul de a asigura un tratament echitabil și coerent în întreaga UE. SECA include instrumente precum Regulamentul de la Dublin, care stabilește statul membru responsabil pentru procesarea cererilor de azil, și directive care reglementează procedurile de azil, condițiile de primire și calificarea refugiaților.

SECA a fost elaborat ca răspuns la necesitatea unei abordări coordonate a azilului în cadrul UE. Acesta a apărut în urma Tratatului de la Amsterdam din 1997 și a acordurilor ulterioare, cu scopul de a crea un sistem de azil echitabil și eficient. SECA a evoluat prin reforme legislative și negocieri între statele membre, încercând să abordeze provocări precum distribuirea echitabilă a responsabilităților, raționalizarea procedurilor și consolidarea cooperării. Cu toate acestea, obținerea unui consens asupra unor reforme cuprinzătoare s-a dovedit a fi o provocare, ceea ce a dus la discuții și dezacorduri continue între statele membre.

Cronologie

- 1985: Acordul Schengen este semnat între cinci țări europene - Belgia, Franța, Germania, Luxemburg și Țările de Jos. Acesta stabilește eliminarea treptată a controalelor la frontiere între aceste state, permițând libera circulație a persoanelor.
- 1990: Acordul Schengen este extins prin Convenția Schengen, care include și alte țări europene. Se instituie spațiul de liberă circulație, care permite călătoriile fără pașaport în țările participante.
- 1997-1999: Este semnat Tratatul de la Amsterdam, care modifică tratatele fondatoare ale UE. Acesta introduce conceptul de spațiu de libertate, securitate și justiție, care include măsuri legate de politicile de azil și imigrație.
- 1999: Consiliul European de la Tampere stabilește agenda pentru dezvoltarea unui sistem european comun de azil. Obiectivul este de a crea un sistem de azil echitabil și eficient care să asigure un tratament coerent al solicitanților de azil în întreaga UE.

- 2003: Este adoptat Regulamentul Dublin, cunoscut sub numele de Dublin II. Acesta stabilește criteriile și mecanismele de determinare a statului membru al UE responsabil pentru procesarea unei cereri de azil. Regulamentul urmărește să prevină depunerea mai multor cereri de azil în țări diferite.
- 2011: Comisia Europeană prezintă un pachet legislativ cunoscut sub numele de "Pachetul CEAS". Acesta include propuneri de revizuire a legislației existente în materie de azil, cu scopul de a armoniza în continuare procedurile de azil și de a îmbunătăți protecția solicitanților de azil.
- 2013: Intră în vigoare Directiva privind procedurile de azil reformată, Directiva privind condițiile de primire reformată și Regulamentul Dublin III. Aceste instrumente juridice vizează stabilirea unor standarde comune pentru procedurile de azil, condițiile de primire și responsabilitatea pentru prelucrarea cererilor de azil.
- 2015-2016: Creșterea semnificativă a numărului de cereri de azil, în special în contextul crizei refugiaților sirieni, evidențiază necesitatea unui SECA mai cuprinzător și mai eficient. Se intensifică discuțiile privind reformele ulterioare și o distribuție mai echitabilă a solicitanților de azil între statele membre ale UE.
- 2020: Noul Pact privind migrația și azilul este propus de Comisia Europeană. Acesta prezintă o abordare cuprinzătoare a migrației și azilului, inclusiv măsuri de simplificare a procedurilor de azil, de consolidare a gestionării frontierelor externe și de sporire a solidarității între statele membre.

Dublin Regulation (Dublin III)

- Regulamentul Dublin stabilește criteriile și mecanismele de determinare a statului membru al UE responsabil de examinarea unei cereri de azil. Printre principalele dispoziții se numără:
 - Principiul primei intrări: Primul stat membru al UE în care intră un solicitant de azil este responsabil pentru procesarea cererii de azil.
 - Reunificarea familiei: Permite reunificarea membrilor de familie, cum ar fi soții și copiii minori, cu solicitantul de azil în statul membru responsabil.
 - Eurodac: Creează o bază de date de amprente digitale pentru a ajuta la determinarea statului membru responsabil pentru o cerere de azil.

Directiva privind procedurile de azil:

- Directiva privind procedurile de azil stabilește standarde comune pentru procedurile utilizate de statele membre ale UE pentru procesarea cererilor de azil. Printre principalele dispoziții se numără:
 - Dreptul la informare: Solicitanții de azil au dreptul de a primi informații clare și accesibile cu privire la procedura de solicitare și la drepturile lor.
 - Interviu personal: Solicitanții de azil au dreptul la un interviu personal pentru a-și prezenta cazul de protecție internațională.
 - Asistență juridică: Solicitanții de azil au dreptul la asistență juridică pe parcursul procedurii de azil.
 - Detenție: Stabilește norme privind detenția solicitanților de azil, asigurându-se că aceasta este utilizată ca măsură de ultimă instanță.

Directiva privind condițiile de primire:

- Directiva privind condițiile de primire stabilește standarde minime pentru condițiile de primire și de viață ale solicitanților de azil. Printre principalele dispoziții se numără:
- Locuință: Statele membre trebuie să asigure o locuință adecvată pentru solicitanții de azil, ținând seama de unitatea familiei și de persoanele vulnerabile.
- Asistență medicală: Solicitanții de azil au dreptul la îngrijirea medicală și psihologică necesară.
- Educație: Copiii solicitanților de azil au dreptul de a avea acces la educație în aceleași condiții ca și cetățenii.
- Condiții materiale de primire: Furnizarea de produse de bază esențiale, cum ar fi alimente, îmbrăcăminte și articole de igienă personală.

Directiva privind calificarea:

- Directiva privind standardele minime stabilește criteriile comune pentru recunoașterea persoanelor ca fiind refugiați sau beneficiari de protecție subsidiară. Dispozițiile-cheie includ:
- Definiția refugiaților: Definește cine se califică drept refugiat în temeiul dreptului internațional și al dreptului UE, inclusiv persecuția pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social.
- Protecția subsidiară: Oferă protecție persoanelor care nu se califică drept refugiați, dar care se confruntă cu un risc real de vătămare gravă în țara lor de origine.
- Drepturi și beneficii: Descrie drepturile și beneficiile de care beneficiază refugiații recunoscuți și beneficiarii de protecție subsidiară.

Regulamentul EURODAC:

- Regulamentul EURODAC instituie o bază de date privind amprentele digitale pentru a facilita identificarea solicitanților de azil și a migranților ilegali. Printre principalele dispoziții se numără:
- Amprentarea amprentelor digitale: Solicitanților de azil și anumitor categorii de migranți ilegali li se iau amprente digitale în scopul identificării.
- Accesul la date: Statele membre și autoritățile UE au acces la baza de date EURODAC în scopul identificării și al responsabilității în materie de azil.

Viitor

Negocierile privind modificările aduse sistemului european comun de azil (SECA) s-au confruntat cu provocări semnificative, ceea ce a dus la un blocaj între statele membre ale Uniunii Europene (UE). Reformele propuse au ca scop abordarea diferitelor deficiențe ale sistemului actual. Iată un rezumat al principalelor modificări vizate și motivele pentru care negocierile sunt blocate:

- ***O distribuție mai echitabilă a responsabilităților:***
Un obiectiv major este stabilirea unui sistem mai echitabil de distribuire a solicitanților de azil între statele membre ale UE. Scopul este de a atenua povara disproporționată care apasă asupra țărilor aflate la frontierele externe ale UE și de a promova o mai mare solidaritate. Propunerile includ un sistem obligatoriu și automat de relocare a solicitanților de azil între statele membre.
Punctul nevralgic: Apar dezacorduri cu privire la mecanismul de distribuire și la alocarea cotelor. Unele țări se opun relocării obligatorii, insistând asupra participării voluntare sau asupra unor măsuri alternative, ceea ce împiedică atingerea la un consens.
- ***Raționalizarea procedurilor și reducerea întârzierilor în materie de azil:***
Se depun eforturi pentru a raționaliza procedurile de azil pentru a asigura o procesare mai rapidă și mai eficientă. Aceasta include reducerea numărului de cereri de azil restante, armonizarea practicilor decizionale și consolidarea cooperării între statele membre.
Punct sensibil: Există opinii diferite cu privire la modul de accelerare a procedurilor, asigurând în același timp evaluări echitabile și menținând garanții adecvate. Echilibrul între eficiență și protecția drepturilor individuale reprezintă o provocare esențială.
- ***Îmbunătățirea gestionării și securității frontierelor:***
Îmbunătățirea gestionării frontierelor reprezintă un aspect esențial al reformelor propuse. Scopul este de a consolida frontierele externe ale UE și de a stabili un sistem mai solid de identificare și de control al sosirilor pentru a asigura siguranța și securitatea statelor membre.
Punct sensibil: Apar preocupări în ceea ce privește alocarea resurselor și responsabilitățile pentru gestionarea frontierelor. Apar dezacorduri cu privire la nivelul de control și la echilibrul adecvat între măsurile de securitate și obligațiile de protecție.
- ***Cooperarea cu țările terțe:***
Se urmărește cooperarea cu țări din afara UE pentru a aborda provocările legate de migrație și azil. Propunerile includ acorduri pentru prelucrarea cererilor de azil în țările terțe și explorarea căilor legale de migrație.
Punctul nevralgic: Există opinii divergente cu privire la natura și domeniul de aplicare al cooperării cu țările terțe. Apar dezacorduri cu privire la aspecte precum legalitatea centrelor de procesare externă și respectarea drepturilor omului în acordurile de cooperare.

Negocierile sunt blocate în principal din cauza intereselor naționale contrastante, a politicilor divergente în materie de migrație și a considerentelor politice dintre statele membre ale UE. Dezacordurile provin din perspectivele diferite privind împărțirea

sarcinilor, preocupările legate de suveranitate și abordările diferite în ceea ce privește gestionarea migrației. Obținerea unui consens necesită echilibrarea priorităților naționale cu responsabilitatea colectivă de a aborda provocările în materie de azil și migrație cu care se confruntă UE.

România

- Legea 122/2004 despre Azil în România
- Legea Protecției Copilului 272/2004
- Ordinance on the Regime of Foreigners in Romania 194/2002
- CEAS
- Convention relating to the Status of Refugees 1951

